

21) Stk. 3 og 4 udgår.

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (Flemming Jensen (KF), Bo Kristensen (KF), Hans Jørgen Holm (V), Tørnæs (V), Grethe Kindberg Jørgensen (CD) og Bente Juncker (CD)):

22) I *stk. 3*, der bliver *stk. 9*, ændres »5 gange« til: »6,25 gange«.

Bemærkninger

Til nr. 1-8, 10, 13, 14 og 18

Det foreslås at bevare de individuelle sats for dagpenge og efterløn med en dækningsgrad på 90 pct. af hidtidig arbejdsindtægt.

Dagpengenes højeste beløb og de højeste beløb på efterlønsordningens 3. trin foreslås fastsat til de beløb, der gælder den 1. januar 1983. Disse beløb vil ikke blive reguleret i perioden fra 1. januar 1983 til 1. april 1985. Dagpengenes højeste beløb og det højeste beløb på efterlønns 1. trin vil derfor i hele denne periode udgøre 2.010 kr. om ugen. Det højeste beløb på efterlønns 2. og 3. trin vil udgøre 80 henholdsvis 70 pct. heraf.

Det foreslås, at det sikres, at den særlige sats for nyuddannede, jfr. lovens § 51, stk. 2, i perioden fra 1. januar 1983 til 1. april 1985 ikke kan overstige 1.596 kr. om ugen, som satsen udgør den 1. januar 1983.

Dette forslag til satsfastsættelser vil medføre en samlet mindrebesparelse i forhold til regeringens lovforslag på 1.425 mill. kr. i 1983, 1.215 mill. kr. i 1984 og 725 mill. kr. i 1985.

Hvis efterlønsmodtagere holdes uden for beregningen, bliver de tilsvarende tal: 1.130 mill. kr. i 1983, 975 mill. kr. i 1984 og 580 mill. kr. i 1985. En velstandsregulering efter regeringens model for de efterlønsmodtagere, der inden 1. januar 1983 er overgået til efterløn, giver følgende tal: 1.210 mill. kr. i 1983, 1.225 mill. kr. i 1984 og 750 mill. kr. i 1985.

Mindretallet føler sig ikke forpligtet til at finde kompenserende besparelser for det indgreb over for efterlønsmodtagere, som regeringen har foreslået. Efterlønsmodtagerne er gået på efterløn under forudsætning af et bestemt lønniveau. En ændring af dette som foreslået af regeringen på 200 kr. om ugen er

helt uacceptabelt og må i øvrigt siges at være lovgivning med tilbagevirkende kraft til ugunst for den enkelte efterlønsmodtager.

Da mindretallet ligesom regeringen finder, at offentlige besparelser er nødvendige, foreslår mindretallet, at det sidstnævnte mindreprovenu, altså 1.210 mill. kr. i 1983, 1.225 mill. kr. i 1984 og 750 mill. kr. i 1985, dækkes ind ved en forhøjelse af medlemsbidraget til arbejdsløshedsforsikringen. Medlemsbidraget skal således fastsættes til 6,75 gange dagpengenes størrelse i 1983-85 for at dække det samlede mindreprovenu i disse år. Det vil betyde et bidrag for det enkelte medlem på årsbasis på 2.261 kr.

Arbejdsgiverbidraget foreslås fastsat til 10 gange højeste dagpenge. Det vil på baggrund af de her foreslåede satsstørrelser give samme provenu som regeringens lovforslag.

De foreslåede overgangsregler i § 3 i regeringens lovforslag udgår som konsekvens af, at ændringsforslaget ikke arbejder med ændret satsniveau i perioden fra 1. januar 1983 til 1. april 1985.

Ændringsforslagene sikrer, at de efterlønsmodtagere, der inden 1. januar 1983 er overgået til efterløn, får en velstandsregulering efter regeringens model.

Til nr. 9 og 12

Ifølge lovforslagets bemærkninger, side 5, foreslår regeringen at belasté produktionen med 2,6 mia kr. på årsbasis ved forhøjede afgifter fra virksomheder og arbejdere vedrørende den sociale udgift, som arbejdsløshedsunderstøttelse udgør. Dette kan ikke godtages i en situation, hvor det altafgørende er at forbedre danske virksomheders konkurrenceevne. Der er tale om en særskat på dansk produktion mere end 10 gange så stor som landbrugets særskat fra 1979.

Til nr. 11, 15, 16, 19, 20 og 22

I. Regeringen finder, at de ledige bør have bedre muligheder for at indrette sig på den foreslåede tilpasning af dagpengesatserne.

Det foreslås derfor, at nedsættelse af dækningsgraden sker gradvis i perioden fra 1. januar 1983 frem til 1. april 1984.

Forslaget til den nye overgangsordning indebærer, at dækningsgraden på 85 pct. bibeholdes fra 1. januar 1983 frem til 1. april